

Absolut imperfectă

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Eu n-am pretins că aş avea vreun merit,
Dar te iubesc la modul absolut,
Te țin captiv în gândurile mele,
Mi-aduc aminte pasul precaut

Din prima zi... Vezi ce bizară-i viața?
Acum îmi ești reper în univers,
Accidental sau nu, destinul nostru
S-a împletit de-a pururi într-un vers.

Nu sunt perfectă, imperfecțiunea
Mi-e diluată-n sânge, însă tu,
M-adori cu toate temerile mele -
Un "du-te-vino" între da și nu.

- Eu n-am pretins c-aș merita iubirea
Și versurile ce mi le oferi,
Dar lângă tine mi-am găsit menirea
Și astăzi te ador mai mult ca ieri.

Eu nici nu știu dac-am sperat vreodată
Să strâng la pieptul meu visul dorit,
Dar când îmi dai să gust din ciocolată
Știu că destinul nostru s-a-mpletit.

Eu nu mă cred perfect, dar lângă tine
Mă simt iubit și parcă sunt întreg,
Ne-am completat, mereu, numai în bine,
Perfecțiunea ta pot s-o-nțeleg.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș